

[Fiskeriministeren.]

have ret til traditionelt fiskeri inden for den udvidede fiskerigrænse, og ligeledes optages forhandlinger med Norge og Sverige angående den i konventionen forudsatte særordning for Skagerrak-Kattegat.

Under lovforslagets behandling blev der af den daværende fiskeriminister imidlertid givet tilsagn om, at den i forslaget indeholdte bemyndigelse ikke ville blive benyttet, før der var ført forhandlinger med fiskerioorganisationerne og det udenrigs-politiske nævn.

Efter forslagets vedtagelse har der været ført forhandlinger om forholdene i Kattegat-Skagerrak dels i det nordiske kontaktorgan vedrørende fiskerispørgsmål, dels mellem fiskerioorganisationerne i Norge, Sverige og Danmark, og det kan forventes, at der på grundlag af disse forhandlinger i den nærmeste fremtid vil blive optaget forhandlinger på officielt plan.

Da der er gået en del tid med disse foreløbige forhandlinger og forslaget til saltvandsfiskerilov nu på ny fremsættes for det høje ting, har jeg — under hensyn til den nære sammenhæng, der er mellem visse af bestemmelserne i saltvandsfiskeriloven og spørgsmålet om fiskeriterritoriets udstrækning — fundet det rigtigst, at reglerne om fiskeriterritoriet optages i forslaget til lov om saltvandsfiskeri.

Der er derfor i forslagets § 1, stk. 2 og 3, indsat bestemmelser herom gående ud på, at der for de af Londonkonventionen omfattede kyststrækninger fastsættes et fiskeriterritorium på 12 sømil, medens dette for de øvrige kyststrækninger opretholdes uændret. Samtidig er der i § 1, stk. 7, foreslået en hjemmel til ved overenskomster med fremmede stater at gøre undtagelser fra bestemmelserne i § 1, stk. 4-6, angående betingelserne for at drive fiskeri m. v. på dansk fiskeriterritorium. Endelig er det forudsat, at der ved overenskomst med Norge og Sverige skal kunne fastsættes en anden udstrækning af fiskeriterritoriet end bestemt i § 1, stk. 2.

I § 1, stk. 3, er indsat en bestemmelse, der, som det fremgår af bemærkningerne, tager sigte på det forhold, at den danske kyst ligger over for en fremmed stats kyst, og der ikke er en sådan afstand mellem kysterne, at forslagets bestemmelser i øvrigt om territoriets udstrækning fuldt ud kan finde anvendelse.

Som jeg nævnte foran, er forhandlingerne med Norge og Sverige ikke afsluttet, og da der i henhold til Londonkonventionen skal gives de øvrige medlemsstater underretning om de danske fiskeribestemmelser. forinden disse sættes i kraft for det udvidede territorium, ligesom eventuelle forhandlinger om overgangsrettigheder m. v. bør være tilendebragt inden dette tidspunkt. er det i § 38, stk. 4, foreslået, at bestemmelserne om udvidelse først skal træde i kraft efter nærmere bestemmelse, således at der levnes den fornødne tid til at få alle formaliteter bragt i orden, forinden udvidelsen gøres effektiv. Jeg gør i denne forbindelse opmærksom på, at også kontrolspørgsmålet bør overvejes nærmere.

Fra fiskerioorganisationernes side har der været et stærkt ønske om, at det i § 13 eksisterende forbud mod trawlfiskeri ikke umiddelbart skal gælde for det udvidede fiskeriterritorium, men alene i en afstand af 3 sømil fra land. Der er derfor i § 13, stk. 1, indføjet en bestemmelse herom, men under hensyn til, at det endnu ikke kan overses, i hvilket omfang udlændinge vil få ret til at fortsætte deres fiskeri, især mellem 6 og 12 sømil, og om dette fiskeri vil have skadelige konsekvenser for fiskebestanden, er der i § 13, stk. 10, foreslået en bestemmelse, hvorefter fiskeriministeren efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks fiskeri- og havundersøgelser kan forbyde brugen af visse redskaber eller fastsætte nærmere regler for deres anvendelse for den del af territoriet, der ligger uden for den i § 13, stk. 1, nævnte 3 sømils grænse.

Fra dagspressen vil det muligvis være bekendt, at udkastning af brugte redskaber